

til en Bestemmelse, som jeg senere skal nævne, og som findes i Lovforslaget paa et andet Sted.

Der findes dernæst i Lovforslaget to ny Bestemmelser vedrørende Toldafgifterne. Den ene gaar ud paa at lægge en Sat af $1\frac{1}{2}$ Ore paa Pundet af Majs til Brænderibrug, og med Hensyn til Oprævning af Tolden gaar Forslaget ud paa, ikke, som man tidligere har forudsat, at der betaltes Told af det hele indførte Quantum Majs og atter godtgjordes Tolden for, hvad der bevislig anvendtes i Landbruget og paa anden Maade end til Brænderibrug, men Forslaget gaar ud paa, at Tolden opkræves umiddelbart i Brænderierne i Genhold til de Dristsbøger, som Brænderierne skulle holde, og som ogsaa angive, hvilke Materialier de bruge til Mæstning, og der findes saa selvfølgelig tillige i Lovforslaget Bestemmelser om Straffebøder til at sikre Statskassen mod, at der foregaar Unojagtigheder eller Befvigelser ved Angivelserne i Dristsbogen. Den anden Toldbestemmelse gaar ud paa at lægge en Told af $1\frac{1}{2}$ Ore paa hvert Pund formalet Kornvare med Undtagelse af Klid. Grunden til, at jeg fremsætter dette Forslag, er, at den danske Mølleindustri, der jo for Nar tilbage var i en glimrende Tilstand, saaledes at den ikke alene forsynede vort eget Land, men at Eksporten af formalet Korn her fra Landet var særdeles betydelig, efterhaanden er sunket ned til kun at kunne eksportere forholdsvis lidt, og endog saa til ikke at kunne optage Konkurrencen her paa det danske Marked med fremmed Mel og Gryn, der i større og større Maal saa Indgang her i Landet. Forholdet er det, som det muligvis er ærede Medlemmer bekendt, at for en halv Snes Nar siden, i 1883, var Overstudsudførselen af Hvedemel — noget blev jo indført — 95 Millioner Pund, og i 1892, det sidste Nar, jeg har Oplysning om, var denne Overstudsudførsel falden til 14 Millioner Pund. For Rugmelets Vedkommende stiller det sig omtrent ligesaa. I 1883 var Overstudsudførselen af Rugmel 21 Millioner og i 1892 omtrent 1 Million Pund — ja i 1891 var der endog en Overstudsindførsel af Rugmel af 3 Millioner Pund. Naar man saa spørger om, hvad der har bevirket denne meget betydelige Forandring i den danske Mølleindustri's Kaar, ja, saa er det ganske simpelt det, at ikke alene de hidtidige gode Markeder for dansk Mel, bløde lukkede ved Toldbestyttelse i vore Nabolande, Tyskland og Sverige, men endhyderligere have Bestemmelser i disse Lande om det Forhold, hvori Kornetolden godt-

gøres ved Udførsel af formalede Produkter, medført, at der faktisk gives en Udførselspræmie for formalet Korn. Forholdet er for saa vidt ganske analogt med det, som i sin Tid bragte den danske Lovgivningsmagt til at fastsætte en bethdelig lavere Afgift ved Tilvirkningen af dansk Sukker end Tolden paa det tilsvarende fremmede Sukker, idet denne Forskel skulde dække den faktiske Udførselspræmie, som var til Stede for Sukkeret, og som i øvrigt er til Stede endnu. Det vil altsaa i mine Tanker være at fyldestgøre et Billighedsfor ikke at sige et Retfærdighedskrav lige over for Mølle-Industrien, om man nu giver den en saadan Beskyttelse. Men jeg nøjer dertil, at efter min Mening have disse Bestemmelser en Betydning, som rækker udover Mølleindustriens Interesser, og, for Majsens Vedkommende, udover den Interesse, som man muligvis kunde tro, at Statskassen kunde have deri, og det er nemlig den, at jeg anser det for at være af større og større Betydning for Landbruget efter Produktions- og Afsetningsforholdene her i Landet, at der lægges en større Vægt paa det indenlandske Marked end hidtil. Hidtil har man været vant til, takket være Danmarks gunstige Veligheden og fri Udførselsforhold, i det væsentlige for Landbrugets Vedkommende at gøre sin Beregning alene efter Udlandets Marked; men efter min Overbevisning er den Tid allerede forbi, og det turde vel hende, at vi mere og mere blive nødtte til at lægge en særlig Vægt paa det danske Marked. Det spiller altsaa efter min Formening ikke nogen lille Rolle, om man rolig ser paa, at en Industri som Mølleindustrien, der jo hidtil har været en stor Kornløber, forsvinder eller synker ned, og det er heller ikke uden Betydning, om de danske Brænderier bruge som Naaproduct amerikansk Majs i Stedet for Korn; det er givet. Nu er jeg selvfølgelig ikke blind for, at der ikke er nogen Sikkerhed for, at det er dansk Korn, der vil komme til at remplacere Majs'en til Brænderierne, og at der heller ikke er nogen Sikkerhed for, at de danske Møllere købe dansk Korn. Det ved jeg meget godt; og naar jeg ikke har foreslaet Bestemmelser, som vilde sikre dette, da er Grunden den, ikke at jeg har skiftet min for det ærede Ting velkendte tidligere Mening om Betydningen og Vigtigheden af saadanne Bestemmelser, men fordi jeg har maattet anse det for at være endnu mere orkesløst end tidligere at foreslaa dette Ting saadanne Bestemmelser, efter at den ny særlige Repræsentation for Landbruget saa udtrykkelig har udtalt sin Mening om, at saadan Beskyttelse for Landbruget er uden Betydning.